

וקטורים

הגדרה 1.

סידרה בת n איברים a_1, \dots, a_n שאיבריה מספרים ממשיים נקראת n -יה סדרה או n -וקטור (או וקטור). מספרים a_1, \dots, a_n נקראים רכיבים של ה- n -יה. ה- n היא עצמה מסומנת כ- (a_1, \dots, a_n) . כאשר $n = 2$ נקבל שני רכיבים בלבד, לכן נאמר זוג סדר במקום 2-יה סדרה, כאשר $n = 3$ נאמר שלשה סדרה וכו'. מספר רכיבים ב- n -יה נקרא אורך ה- n -יה.

דוגמה 1.

הסדרה $(1, -2)$ היא דוגמה של זוג סדר. הסדרה $(0, \frac{1}{2}, \sqrt{2}, -1)$ היא רבעיה סדרה, הרכיב הראשון שלה שווה ל-0, השני שווה ל- $\frac{1}{2}$, השלישי שווה ל- $\sqrt{2}$ והרביעי ל-1-.

כדי להבדיל בין וקטורים לבין מספרים ממשיים אנו נסמן וקטורים ע"י אותיות לטיניות עם קו למלה, למשל $\bar{a} = (0, 1, 2, 3)$.

סדר הרכיבים (מספרים) בתוך הוקטור הינו חשוב מאוד. שינוי הסדר משנה גם את הוקטור. למשל, $(1, 2, 3) \neq (3, 2, 1)$.

שוויון בין וקטורים.

שני וקטורים $\bar{a} = (a_1, \dots, a_m)$, $\bar{b} = (b_1, \dots, b_k)$ שווים אם ורק אם הם מקיימים שני תנאים:
א. $m = k$.

ב. הרכיבים של הוקטורים שווים בהתאם, כלומר הרכיב הראשונים שווים זה לזה, השניים וכו'.
בכתיב מתמטי $a_1 = b_1, a_2 = b_2, \dots, a_m = b_m$.

הערה. שני וקטורים לא ניתן להשוות אם מספר הרכיבים שלהם שונה. למשל, $(-1, 3, -2) \neq (-1, 3, -2, 0)$.

פעולות עם וקטורים.

חיבור וחסור.

אם $\bar{a} = (a_1, a_2, \dots, a_n)$, $\bar{b} = (b_1, b_2, \dots, b_n)$

$$\bar{a} \pm \bar{b} := (a_1 \pm b_1, a_2 \pm b_2, \dots, a_n \pm b_n)$$

הערה: לא ניתן לחבר וקטורים מאורכים שונים, למשל הסכם $(0, 1, 2) + (1, 2)$ אינו מוגדר.

מכיון שחיבור וחסור של וקטורים מוגדר לפי רכיביהם, הפעולות האלה מקיימות את רוב החוקים שמתקיימים לפעולות חיבור וחסור של המספרים הממשיים. להלן מופיעים את החוקים האלה.

A1. אם $\bar{a}, \bar{b} \in \mathbf{R}^n$ אז $\bar{a} + \bar{b} \in \mathbf{R}^n$.

A2. חוק קומוטטיבי (חוק החילוף).

לכל שני וקטורים \bar{a}, \bar{b} מאותו האורך מתקיים $\bar{a} + \bar{b} = \bar{b} + \bar{a}$.

A3. חוק אסוציאטיבי (חוק הקיבוץ)

לכל שלושה וקטורים $\bar{a}, \bar{b}, \bar{c}$ מאותו האורך מתקיים $(\bar{a} + \bar{b}) + \bar{c} = \bar{a} + (\bar{b} + \bar{c})$.

A4. קיום וקטור-האפס.

קיים וקטור-אפס $\bar{0}_n = (0, \dots, 0)$ כך שלכל $\bar{a} = (a_1, a_2, \dots, a_n)$ מתקיים $\bar{a} + \bar{0} = \bar{0} + \bar{a} = \bar{a}$.

A5. קיום וקטור נגדי.

לכל וקטור $\bar{a} = (a_1, a_2, \dots, a_n)$ קיים וקטור נגדי $-\bar{a} = (-a_1, -a_2, \dots, -a_n)$ כך ש

$$\bar{a} + (-\bar{a}) = (-\bar{a}) + \bar{a} = \bar{0}$$

כפל בסקלר (מספר)

כל וקטור $\bar{a} = (a_1, a_2, \dots, a_n)$ ניתן להכפיל בכל סקלר (מספר) b :

$$b \cdot \bar{a} := (ba_1, ba_2, \dots, ba_n)$$

תכונות של הכפל:

M1. לכל מספר $b \in \mathbf{R}$ ולכל וקטור $\bar{a} \in \mathbf{R}^n$ מתקיים $b \cdot \bar{a} \in \mathbf{R}^n$.

M2. חוק אסוציאטיבי $c \cdot (b \cdot \bar{a}) = (c \cdot b) \cdot \bar{a}$.

M3. חוק היחידה $1 \cdot \bar{a} = \bar{a}$.

D1. חוק דיסטריבוטיבי (חוק הפילוג) שמאלי: $c(\bar{a} + \bar{b}) = c\bar{a} + c\bar{b}$.

D2. חוק דיסטריבוטיבי (חוק הפילוג) ימני: $(b + c)\bar{a} = b\bar{a} + c\bar{a}$.

משוואות לינאריות

משוואה לינארית: $a_1x_1 + a_2x_2 + \dots + a_nx_n = b$

x_1, x_2, \dots, x_n - בעלמים/משתנים של המשוואה,

a_1, a_2, \dots, a_n, b - מקדמים של המשוואה (מספרים קבועים), b מקדם חופשי.

וקטור $\bar{v} = (v_1, \dots, v_n)$ נקרא פתרון (פרטי או מספרי) המשוואה $a_1x_1 + a_2x_2 + \dots + a_nx_n = b$ אם

אחרי ההצבה $x_1 \leftarrow v_1, \dots, x_n \leftarrow v_n$ המשוואה תהפוך לזהות מספרית. למשל הוקטור $(\sqrt{2}, 1, 2)$ הינו

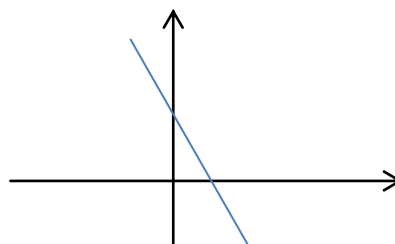
פתרון של המשוואה $\sqrt{2} \cdot x_1 - x_2 + 0.5x_3 = 2$.

אוסף של כל הפתרונות של המשוואה נקרא קבוצת הפתרונות שלה. למשל קבוצת הפתרונות של

המשוואה $x + 2y = 2$ היא אוסף של כל הזוגות מהצורה $(t, 1 - 0.5t)$ כאשר t הינו פרמטר חופשי

שיכול לקבל ערך מספרי כלשהו. מבחינה גאומטרית קבוצת הפתרונות של המשוואה $x + 2y = 2$ היא

קו ישר $y = 1 - 0.5x$:

מערכת שבה יש m משוואות לינאריות שכל אחת מהן מכילה n נעלמים נקראת ממ"ל מסדר $m \times n$.

$$\begin{cases} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2 \\ \dots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = b_m \end{cases}$$

וקטור $\vec{v} = (v_1, \dots, v_n)$ נקרא פתרון (פרטי או מספרי) של המערכת כאשר הוא מקיים כל אחת מהמשוואות שלה. אוסף של כל הפתרונות של המערכת נקראת קבוצת הפתרונות שלה. דוגמא. ממ"ל מסדר 2×3 :

$$\begin{cases} x_1 + x_2 + x_3 = 0 \\ x_1 - x_2 + 2x_3 = 2 \end{cases}$$

הוקטור $(1, -1, 0)$ הינו פתרון פרטי של הממ"ל. לאומת זאת הוקטור $(1, 1, -2)$ אינו פתרון, כי לא מקיים את המשוואה השנייה.

הגדרה 2. שתי מערכות משוואות לינאריות נקראות שקולות אם יש להן אותם פתרונות, ז"א קבוצות הפתרונות שלהם שוות זו לזו. הפעולות הבאות לא משנות את הקבוצת הפתרונות של ממ"ל:

- א. החלפת סדר המשוואות.
- ב. כפל משוואה כלשהי בסקלר (מספר) שונה מאפס.
- ג. הוספת משוואה אחת כפולה במספר כלשהו למשוואה אחרת.

דוגמא. נביט בממ"ל $\begin{cases} x + 2y + 3z = 1 \\ 2x + 3y + 2z = 2 \\ -x + y + 2z = -8 \end{cases}$ נחליץ נעלם x מהמשוואה השנייה בעמצאות המשוואה הראשונה. לצורך זה נחסיר מהמשוואה השנייה את הראשונה כפולה ב-2 (פעולה מסוג ג'). נקבל

$$\begin{cases} x + 2y + 3z = 1 \\ -y - 4z = 0 \\ -x + y + 2z = -8 \end{cases} \quad \text{כדי להפתר מ-} x \text{ מהמשוואה השלישית נוסיף לה את המשוואה הראשונה. נקבל}$$

$$\begin{cases} x + 2y + 3z = 1 \\ -y - 4z = 0 \\ 3y + 5z = -7 \end{cases}$$

עכשיו נחליץ את ה- y מהמשוואה השלישית. לצורך זה נוסיף לה את המשוואה השנייה כפולה ב-3. נקבל

$$\begin{cases} x + 2y + 3z = 1 \\ -y - 4z = 0 \\ -7z = -7 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} x + 2y + 3 \cdot 1 = 1 \\ -y - 4 \cdot 1 = 0 \\ z = 1 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} x + 2 \cdot (-4) + 3 \cdot 1 = 1 \\ y = -4 \\ z = 1 \end{cases} \Leftrightarrow \begin{cases} x = 6 \\ y = -4 \\ z = 1 \end{cases}$$

המקורית יש פתרון יחיד $x = 6, y = -4, z = 1$ או $(x, y, z) = (6, -4, 1)$.